

[Aksel Larsen.]

Det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen talte om Ønskeligheden af, at Prismyndighederne holdt op at beskæftige sig med en Del Omraader, og nævnte bl. a. Havebrugsprodukter. Hvis man blot holdt op med at beskæftige sig med dem og fastsætte Maksimalpriser, vilde man faa billigere Priser, og noget lignende vilde være Tilfældet med Fisk. Det kan man tvistes om.

Jeg erindrer et Tidspunkt i Fjor, da Prismyndighederne nedsatte Maksimalprisen paa Tomater — det var paa et Tidspunkt, da Tomaterne kom frem i større Mængder fra Drivhusene —, og saa blev der Knaphed paa Tomater; det var en meget ubehagelig Følge af den nedsatte Maksimalpris. Forholdet var imidlertid desværre det, at en Række store Handelsgartnere reagerede paa Prisnedsættelsen ved at rive Tomatplanterne i Drivhusene op og smide dem paa Kompostbunken og plante Blomster i Stedet for, idet de sagde: vi har saa og saa mange Tomater, der har forrentet sig, men nu kan det bedre betale sig at bruge vore Drivhuse til noget andet. Jeg tror ikke, at Prismyndighederne er i Stand til at gøre noget ved noget saadant med den Beføjelse, de har i Prisloven, men jeg beklager, at Vareforsyningsloven i den Affattelse, som den har nu, ikke giver Regeringen Bemyndigelse til at skride ind over for den Slags Obstruktion — for det er jo Obstruktion, og noget saadant burde forhindres. Vi ser her noget, der tilsyneladende kan understøtte det ærede Medlem Hr. Axel Kristensens Paastand om, at Prismyndighedernes Indgreb i Priserne paa Havebrugsprodukter kan komme til at virke til Skade for Forbrugerne, men det skyldes egentlig kun, at den Lovgivning, vi i øvrigt har herhjemme, er mangelfuld, saaledes at Folk, der enten bliver gale i Hovedet, fordi de føler deres økonomiske Interesser traadt for nær, eller som virkelig kan se deres økonomiske Fordel ved at optræde paa den Maade, saa at sige destruerer Prismyndighedernes Arbejde.

Hvad angaar det ærede Medlem Hr. Axel Kristensens Paastand, som til Dels blev understøttet af Ministeren, om, at Erhvervene allerede har Bevisbyrden, føler jeg mig ikke overtødet om, at det er Tilfældet. Det er rigtigt nok, at der findes en Række konkrete Tilfælde, hvor Erhvervene vil have Bevisbyrden, men det er dog ellers i Almindelighed saadan, at det er Prismyndighederne, der skal skride ind, hvis de synes, en Pris er for høj; saa kan de naturligvis give sig til at paalægge de paagældende Erhverv Bevisbyrden og forhandle med dem, men jeg øn-

sker det Princip gennemført, at det er de erhvervsdrivende der paa Forhaand skal være forpligtet til at komme med Bevis for, at det er nødvendig at sætte Prisen i Vejret, og jeg tror, det skulde være muligt at gøre dette generelt. Jeg er klar over, at visse Undtagelser vil der blive, men det er der jo altid ved generelle Ordninger. Generelle Ordninger betyder ikke absolut generelt i alle Detailler, men jeg tror, at man generelt kunde have en Bestemmelse som af os foreslaaet.

Den højtærede Minister siger, at i og for sig har han Sympati for Tanken, men der vil blive alt for stor Administration, og jeg har forstaaet paa Ministeren, at det er den egentlige Aarsag til, at han ikke kan gaa ind for den. Jeg tror, at der tager Ministeren fejl. Hvis man gennemførte den Tanke, vi har formuleret i vort Ændringsforslag — det er muligt, det kunde formuleres bedre, men det kunde vi tale med hinanden og med Handelsministeren om —, hvis man gennemførte denne Tanke og satte den ind i Loven som en Lovparagraf, og hvis man saa meget hyppigt og meget energisk gjorde Befolkningen opmærksom paa, at Prisforhøjelse var forbudt, hvis der ikke forelaa forud indhentet Tilladelse fra Prismyndighederne, saa kunde man jo faa hele Befolkningens Medvirken til at udøve Priskontrol, og saa behøvede man ikke at ansætte en hel Mængde nye Funktionærer til at rende og passe paa, at der ikke skete ulovlige Prisforhøjelser. Jeg tror at man i højere Grad skulde støtte sig til Forbrugerne, og jeg tror, at hvis man gjorde det, kunde man uden at lade Administrationen svulme op alligevel klare Administrationen af en saadan Lovparagraf som af os foreslaaet. Jeg bliver derfor nødsaget til at opretholde vort Underændringsforslag og til stadig væk at anbefale, at man vedtager det.

Axel Kristensen: Jeg sagde før, at jeg ikke fandt det syndeligt formaalstjenligt at diskutere med det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Det gør jeg saamænd heller ikke, men jeg kan ikke lade være med at sige, at naar vi andre i Udvalget — og vi har faaet en aldeles glimrende Hjælp fra den højtærede Handelsminister — har søgt at faa Formuleringen saadan, at man kunde samles om den, men det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har ment, at det maaske kunde være formuleret bedre, saa kunde han jo have fremsat sine Formuleringer i Tide, og Handelsministeren kunde have snakket med ham om det — hvis